

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko L. M.

o ochronę naruszonego posiadania

- zakazuje pozwanej L. M. naruszania posiadania powódki W. K. zbiornika zlokalizowanego na działce nr (...) położonej w G., na roli (...), poza istniejącym ogrodzeniem, w granicy z działką nr (...) położonej w G., która jest własnością pozwanej L. M. i nakazuje pozwanej umożliwienie dostępu powódce do tego zbiornika, w celu uruchomienia instalacji wodnej zasilającej budynek powódki wodą z tego zbiornika;
- zasądza od pozwanej L. M. na rzecz z powódki W. K. kwotę 200 zł (dwieście złotych) z tytułu opłaty od pozwu.

Sygn. akt I C 661/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt I C 661/15

W pozwie z dnia 22 czerwca 2015 r. (k. 3), sprecyzowanym na rozprawie w dniu 15 października 2015 r. (k. 122), powódka W. K. wniosła o zakazanie pozwanej L. M. naruszania posiadania powódki zbiornika zlokalizowanego na działce nr (...) położonej w G. na roli (...) poza istniejącym ogrodzeniem w granicy z działką nr (...) położonej w G. i nakazanie pozwanej umożliwienia dostępu dla powódki do tego zbiornika w celu usunięcia istniejącej awarii i uruchomienia instalacji wodnej zasilającej budynek powódki wodą z tego zbiornika. Powódka wniosła również o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu (k. 3-4) powódka podała, iż przedmiotowa studnia została wybudowana w latach 50-tych XX-wieku przez ojca powódki i stanowi jedyne źródło zarówno wody pitnej, jak i do celów sanitarnych. Z kolei rodzina pozwanej nie korzysta i nigdy nie korzystała z tego ujęcia wody pitnej. Od 2002 r. właścicielką działki o nr (...) jest pozwana. Obecnie między stronami toczy się postępowanie rozgraniczeniowe, a przedmiotowa studnia zlokalizowana jest na spornym pasie gruntu. Powódka podała również, iż do czasu wszczęcia postępowania rozgraniczeniowego pozwana nigdy nie rościła sobie praw do fragmentu działki, na którym znajduje się studnia. Zdaniem powódki, prowadzone przez pozwaną roboty budowlane na działce nr (...) oraz prace ziemne wokół przedmiotowej studni stanowią zagrożenie dla zdrowia i życia osób korzystających z ujęcia wody pitnej. Obecnie bowiem studnia znajduje

się w zagłębieniu i wody opadowe spływają bezpośrednio na teren studni. Dale powódka wskazała, iż pozwana samowolnie naruszyła najpierw współposiadanie przez powoda terenu wokół studni w ten sposób, że zablokowała dojsię do tego fragmentu działki nr (...), założyła łańcuchy i kłódki na furcie. Dojsię do studni jest również zablokowane przez zgromadzone na tej części działki materiały budowlane. W dniu 16 czerwca 2015 r. awarii uległa pompa głębinowa, znajdująca się w przedmiotowej studni. Pozwana wówczas nie wyraziła zgody na wejście na teren studni, dopiero później zezwoliła na wejście fachowca, który miał ustalić przyczynę awarii.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 lipca 2015 r. (k. 17) pozwana L. M. wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami postępowania. W uzasadnieniu pozwana w pierwszej kolejności podniosła zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, iż pierwsza awaria pompy miała miejsce w dniu 22 listopada 2013 r., a więc roszczenie powódki wygasło w dniu 22 listopada 2014 r. W dalszej kolejności pozwana podała, iż na działce stanowiącej jej własność znajdują się dwa ujęcia wody: studnia oraz zbiornik. Powódka korzysta z wody zbiornika, zaś ze studni nigdy nie korzystała. Pozwana wskazała również, iż wedle ostatniego spokojnego stanu posiadania nie ma podstaw do tego, aby powódka mogła korzystać z terenu poza ogrodzeniem, ponadto powódka nigdy nie miała dostępu do działki (...), na której znajduje się zbiornik oraz studnia. Dostęp osób trzecich, w tym powódki, na działkę pozwanej nie jest możliwy bez jej zgody, jednak korzystanie z wody pitnej nie jest i nigdy nie było przez pozwaną ograniczane. Osoby korzystające ze zbiornika mają udostępnione klucze od kłódki do pokrywy zbiornika, klucze te przywłaszczyła sobie w ocenie pozwanej- powódka. W odniesieniu do podniesionej przez powódkę okoliczności awarii pompy głębinowej w dniu 16 czerwca 2015 r., pozwana podała, iż awaria dotyczyła odcinka wodociągowego zlokalizowanego poza obrębem jej działki i poza obrębem zbiornika. W dniu wskazanej awarii, hydraulik musiał przeciąć założoną na pokrywę zbiornika kłódkę, a klucze do tej kłódki pozostają w dyspozycji powódki.

W toku niniejszego postępowania, w dniu 4 września 2015 r. zostało wydane przez tut. Sąd postanowienie (sygn. I C 661/15) w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia roszczenia powódki w ten sposób, że nakazano pozwanej udostępnienie przedmiotowego zbiornika wodnego powódce i nieczynienia przez pozwaną przeszkód w dostępie do tego zbiornika w celu usuwania usterek, wykonywania bieżącej konserwacji oraz uruchomienia instalacji wodnej, zasilającej budynek mieszkalny powódki. Z uwagi na niewykonanie przez pozwaną nałożonych wskazanym tytułem wykonawczym obowiązków, wszczęto postępowanie egzekucyjne o sygn. I Co 9/16, w toku którego na rozprawie w dniu 22 lutego 2016 r. powódka oświadczyła (k. 53/2 akt związkowych I Co 9/16), iż z uwagi na nieskuteczne próby pobierania wody z przedmiotowego zbiornika do jej budynku za pomocą hydroforu, chce założyć w rzeczonym zbiorniku nową pompę głębinową i w ten sposób z niego korzystać, zaś pozwana zajęła ostatecznie stanowisko (k. 53/2- 54 akt związkowych I Co 9/16), iż się na to nie godzi i nie chce już udostępnić powódce tego zbiornika.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. K. zamieszkuje w budynku mieszkalnym na działce o numerze ewidencyjnym (...), położonej w G. na roli (...), z kolei własność sąsiedniej działki nr (...) należy do pozwanej L. M..

Dowód: okoliczności bezsporne.

Powódka W. K. od kilkudziesięciu lat czerpała wodę do swojego budynku mieszkalnego za pomocą instalacji wodnej ze zbiornika wodnego, zlokalizowanego na działce nr (...) poza istniejącym ogrodzeniem, w granicy z działką nr (...). Od 2008 r. powódka pobierała wskazaną wodę za pomocą pompy głębinowej. Wskazana woda zasila również kilka innych sąsiednich budynków mieszkalnych. W lutym 2014 r. zamontowana we wskazanym zbiorniku wodnym instalacja elektryczna nadawała się do eksploatacji. Woda ta zdatna była również do spożycia. Na klapie wskazanego zbiornika wodnego znajdowała się jedna kłódka, kluczami do której dysponowała wyłącznie powódka. Od ok. września 2015 r. drugą kłódkę na klapę zbiornika założyła również pozwana, uniemożliwiając tym samym dostęp powódce do tego zbiornika. Od ok. 2010 r. tj. od momentu wystąpienia przez pozwaną z wnioskiem o pozwolenie na budowę, między stronami istnieje konflikt graniczny, a wskazany zbiornik wodny znajduje się na spornym pasie gruntu. Między stronami obecnie toczy się przed tut. Sądem postępowanie rozgraniczeniowe.

Dowód: oświadczenia z dnia 03.06.2011 r. (k. 5-8), pismo z dnia 29.11.2010 r. (k. 9), zawiadomienie z dnia 22.06.2011 r. (k. 10), oświadczenie z 15.07.2015 r. (k. 22), protokół z pomiarów ochronnych (k. 31-41), kopia faktury VAT nr (...) (k. 42), oświadczenia z dnia 01.08.2015 r. (k. 43), mapy (k. 80-82), wydruk z geoportalu (k. 83), zawiadomienie z dnia 20.12.2010 r. (k. 84), pisma z dnia: 21.12.2010 r. (k. 85), 04.03.2011 r. (k. 86), wniosek z dnia 29.02.2012 r. (k. 87), zawiadomienie z dnia 12.11.2013 r. (k. 88), pismo z dnia 16.10.2013 r. (k. 89), mapa do celów projektowych (k. 109), zeznania świadków: A. Z. (k. 123), J. W. (k. 123).

W 2013 roku na furtkę we wskazanym ogrodzeniu, prowadzącą do przedmiotowego zbiornika wodnego, pozwana nałożyła łańcuchy z dwoma kłódkami uniemożliwiając tym samym przejście do tego zbiornika. Łańcuchy te zostały następnie zdemontowane przez rodzinę powódki z uwagi na potrzebę oczyszczenia wskazanego zbiornika wobec wykonania przez pozwaną nasypu w jego bliskiej odległości. W związku z powyższym w tut. sądzie toczyła się sprawa o wykroczenie, w której ostatecznie wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2014 r., sygn. akt II W 2/15, S. P.- brat powódki, został uniewinniony od zarzutu kradzieży wskazanych łańcuchów i kłódek.

Dowód: zawiadomienie z dnia 12.11.2013 r. (k. 11), pismo z dnia 16.10.2013 r. (k. 12), oświadczenia z dnia 04.10.2013 r. (k. 44), oświadczenia z dnia 08.10.2013 r. (k. 45), oświadczenia z dnia 16.10.2013 r. (k. 46), protokół rozprawy z dnia 16.06.2014 r. (k. 46 akt związkowych o sygn. II W 2/15), wyrok z dnia 24.04.2014 r., sygn. akt II W 2/15 (k. 89 akt związkowych o sygn. II W 2/15).

Do października 2015 r. w przedmiotowym zbiorniku wodnym zamontowana była pompa głębinowa, za pomocą której powódka pobierała wodę do swojego budynku mieszkalnego. W czerwcu 2015 r. powódka wezwała hydraulika J. T. z uwagi na brak wody w domu. W celu stwierdzenia przyczyny braku wody konieczne było zbadanie przedmiotowego zbiornika wodnego. Po ostatecznym uzyskaniu zgody od pozwanej na wejście do tego zbiornika, J. T. nie stwierdził awarii w tym zbiorniku. Okazało się wówczas, iż brak wody spowodowany był awarią sieci wodociągowej poza wskazanym terenem zbiornika wodnego. Pomimo jednak naprawy wodociągu w najbliższych dniach powódka wciąż nie miała w domu wody bieżącej. W dniu 2 września 2015 r. powódka wraz z elektrykiem G. G. oraz sąsiadką A. Z., udali się do wskazanego zbiornika wodnego w celu zidentyfikowania problemu. Okazało się, iż znajdująca się w tym zbiorniku pompa głębinowa uległa spaleni i wymaga wymiany. Z kolei, w dniu 12 września 2015 r. rodzina pozwanej uniemożliwiła powódce dostęp do tego zbiornika. Dopiero na rozprawie w dniu 15 października 2015 r. na podstawie zgodnych ustaleń stron, pozwana zobowiązała się do nieczynienia hydraulikowi żadnych przeszkód w celu zdemontowania pompy z tego zbiornika w dniu 17 października 2015 r.

Dowód: protokół rozprawy z dnia 15.10.2015 r. (k. 124/2), oświadczenie z dnia 12.09.2015 r. (k. 8 w aktach związkowych I Co 9/16), zeznania świadków: J. T. (k. 122/2), A. Z. (k. 123), J. W. (k. 123), G. G. (k. 123).

W dniu 17 października 2015 r. doszło do demontażu wskazanej pompy głębinowej z przedmiotowego zbiornika wodnego. Podjęto również próbę pobierania wody z tego zbiornika do budynku powódki za pomocą hydroforu, ale rozwiązanie takie okazało się nieefektywne z uwagi na różnicę poziomów między domem powódki a lustrem wody w zbiorniku. Do chwili obecnej powódka nie ma dostępu do wody pitnej z przedmiotowego zbiornika, a wodę do celów sanitarnych czerpie z innej studni, ale studnia ta jest niesprawdzona, w każdej chwili może w niej zabraknąć wody, a więc jest rozwiązaniem jedynie tymczasowym. Powódka wciąż chce pobierać wodę z pierwotnego zbiornika wodnego za pomocą nowej pompy głębinowej, jednak nie jest w stanie na chwilę obecną zamontować w zbiorniku wodnym tej pompy, gdyż pozwana posiada klucze do drugiej kłódki do klapy tego zbiornika. Pozwana na rozprawie w dniu 22 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. akt I Co 9/16 w przedmiocie egzekucji obowiązków nałożonych na pozwaną oświadczyła, iż nie zgadza się już na zamontowanie pompy głębinowej w przedmiotowym zbiorniku wodnym. W toku postępowania egzekucyjnego o sygn. I Co 9/16, mającego na celu wyegzekwowanie od pozwanej zastosowanie się przez nią do obowiązku nałożonego postanowieniem o zabezpieczeniu z dnia 4 września 2015 r. wydanego w niniejszej sprawie, zapadło postanowienie z dnia 22 lutego 2016 r., którym Sąd nałożył na pozwaną grzywnę w kwocie 1.500 zł w związku z niezrealizowaniem wskazanego tytułu zabezpieczenia. Orzeczenie to zostało następnie utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w Krakowie.

Dowód: protokół rozprawy z dnia 22.02.2016 r., (k. 53- 54 akt związkowych o sygn. I Co 9/16), postanowienie z dnia 22.02.2016 r. (k. 55 akt związkowych o sygn. I Co 9/16), postanowienie z dnia 27.04.2016 r. (k. 124 akt związkowych o sygn. I Co 9/16,)częściowo zeznania pozwanej L. M. (k. 146- 147).

Postanowieniem z dnia 15 października 2015 r. (k. 123/2) Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie w charakterze świadków S. C. i T. S., gdyż zeznania wskazanych świadków były nieprzydatne dla rozpoznania niniejszej sprawy. Świadek S. C. został bowiem powołany na okoliczność ustalenia przebiegu granicy pomiędzy działkami stron, a świadek T. S. na okoliczność ustalenia prawidłowości dokonanych pomiarów instalacji w przedmiotowym zbiorniku wodnym.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się na wskazanych dowodach, przy czym Sąd jedynie częściowo oparł się na zeznaniach pozwanej L. M. (k. 146/2- 147). Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanej w zakresie, w jakim pozwana utrzymywała, iż w dniu 17 października 2015 r. podczas demontażu uszkodzonej pompy głębinowej z przedmiotowego zbiornika wodnego powódka miała oświadczyć, iż ze zbiornika tego nie będzie już korzystała, ponieważ ma już własną studnię. Wskazane zeznania są sprzeczne z zeznaniami złożonymi przez powódkę w dniu 22 lutego 2016 r. w sprawie o sygn. I Co 9/16, podczas której powódka wyraźnie przyznała, iż czerpie wodę z innej studni jedynie do celów sanitarnych i jest to jedynie rozwiązanie tymczasowe. Jednocześnie, powódka zadeklarowała, iż w dalszym ciągu chce się podłączyć do przedmiotowego zbiornika wodnego (k. 53/2 akt związkowych I Co 9/16). O powyższej okoliczności pozwana w trakcie swoich zeznań nie wspomniała, jak również o tym, iż na wskazanej rozprawie oświadczyła, iż nie godzi się już na założenie we wskazanym zbiorniku pompy głębinowej przez powódkę oraz, że nie chce już tego zbiornika powódkę udostępnić (k. 53/2- 54 akt związkowych I Co 9/16). Z uwagi na powyższe okoliczności, Sąd we wskazanym zakresie nie podzielił zeznań pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 344 § 1 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1433 z późn. zm.) przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Jak wskazany przepis dalej stanowi, roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem. Wskazane roszczenie wygasa w ciągu roku od chwili naruszenia (§ 2). Jednocześnie, godzi się zauważyć, iż zgodnie z art. 478 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 z późn. zm.), w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego.

Z uwagi na powyższe, należy wskazać, iż żądanie przywrócenia naruszonego posiadania nie jest żądaniem skierowanym do prawa lecz dotyczy stanu faktycznego. Nie zmierza do pozbawienia naruszydźciela prawa posiadania rzeczy lecz do odzyskania przez dotychczasowego posiadacza faktycznego władztwa nad rzeczą w związku z samowolą uprawnionego w realizowaniu przysługującego mu prawa do rzeczy. W związku z powyższym, Sąd nie rozpoznaje samego prawa w niniejszym postępowaniu, a jedynie dąży do tymczasowego zachowania określonego stanu faktycznego sprzed naruszenia. Przedmiotowa ochrona posesoryjna przysługuje posiadaczowi bez względu na charakter jego posiadania, a więc czy jest to posiadanie samoistne czy zależne.

Na gruncie niniejszej sprawy powódka domagała się udzielenia jej ochrony posesoryjnej poprzez zakazanie pozwanej naruszania posiadania przez powódkę zbiornika wodnego oraz nakazanie pozwanej umożliwienia dostępu do tego zbiornika w celu usunięcia istniejącej awarii i uruchomienia instalacji wodnej zasilającej budynek powódki w wodę z tego zbiornika. Do uwzględnienia zatem niniejszego powództwa konieczne było ustalenie dwóch okoliczności: czy przedmiotowy zbiornik pozostawał w posiadaniu powódki bezpośrednio przed naruszeniem oraz czy doszło przez pozwaną do samowolnego naruszenia tego posiadania. Nie musiała zaś powódka udowadniać swego prawa

podmiotowego do wskazanego zbiornika i terenu, na którym jest zlokalizowany. Wszak roszczenie posesoryjne jest niezależne od zgodności posiadania ze stanem prawnym (i od dobrej wiary). Chroni przecież ustawodawca przed samowolnym naruszeniem każde posiadanie, także nieoparte tytułem prawnym.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego, w tym również zeznań samej pozwanej, jednoznacznie wynika, iż powódka od kilkudziesięciu lat korzystała ze wskazanego zbiornika wodnego, w ten sposób, że pobierała z niego wodę do swojego domu. W razie awarii wspólnie z innymi korzystającymi z tego zbiornika sąsiadami starała się ją usunąć. Wskazane okoliczności w ocenie Sądu, świadczą o wykonywaniu przez powódkę faktycznego władztwa nad wskazanym zbiornikiem, zwłaszcza że zostało również ustalone, iż początkowo jedynie powódka dysponowała kluczami do kłódki założonej na klapie zbiornika. Dopiero w późniejszym czasie pozwana założyła na tę klapę drugą kłódkę. Zdaniem Sądu, nie ulega zatem wątpliwości, iż powódka najdalej do września 2015 r., była w posiadaniu wskazanego zbiornika. Chociaż konflikt sąsiedzki pomiędzy stronami powstał już od ok. 2010 r., to dopiero właściwie od września 2015 r. można mówić o ograniczeniu powódki w dostępie do wody ze wskazanego zbiornika, a od lutego 2016 r. o całkowitym uniemożliwieniu powódce korzystania z tego zbiornika skoro pozwana ostatecznie wówczas oświadczyła, że w chwili obecnej nie godzi się, żeby w tym zbiorniku powódka zamontowała pompę głębinową oraz, że nie udostępni powódce zbiornika, skoro ma wodę ze swojej studni (k. 53/2- 54 akt związkowych I Co 9/16). Wskazane ostateczne stanowisko pozwanej dla niniejszego postępowania ma istotne znaczenie. Początkowo bowiem przyczyną braku wody w domu powódki była awaria sieci wodociągowej, jednak później okazało się, iż niesprawna jest pompa głębinowa, która zasilala w wodę budynek powódki. Jednocześnie, należy zauważyć, iż pozwana z początku deklarowała udostępnianie tego zbiornika na każdą prośbę powódki i gdyby konsekwentnie stosowała się do tych deklaracji i udostępniała powódce przedmiotowy zbiornik w każdym wypadku, gdyby zaistniała taka potrzeba, wówczas w takich okolicznościach, co do zasady roszczenie powódki nie zasługiwałoby na uwzględnienie. Sytuacja w toku procesu jednak się zmieniła, o czym już wspomniano, a wskazać należy, iż Sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 k.p.c.).

Nie budzi wątpliwości Sądu, iż założenie przez pozwaną drugiej kłódki na klapę zbiornika, z którego sama pozwana w ogóle nie korzysta, a nadto składane przez nią deklaracje o nieudostępnieniu powódce tego zbiornika, stanowiło samowolne naruszenie posiadania powódki. O samowolnym charakterze tego naruszenia świadczy okoliczność, iż pozwana wkroczyła w sferę niewątpliwego władztwa powódki w sposób nieuprawniony, zwłaszcza że pomiędzy stronami wciąż toczy się postępowanie rozgraniczeniowe, a wskazany zbiornik wodny zlokalizowany jest na spornym pasie gruntu. Nie ma bowiem znaczenia w tym kontekście zarzut pozwanej, iż zbiornik wodny zlokalizowany jest na jej działce, bo jak już zostało zasygnalizowane, w niniejszym postępowaniu poza sporem pozostaje prawo podmiotowe do rzeczy, o którą spór się toczy. W piśmiennictwie wskazuje się nawet, iż samowolnym naruszeniem cudzego posiadania dokonywanym z przekroczeniem granic dozwolonej samopomocy jest „odbieranie swojej rzeczy” posiadaczowi przez osobę uprawnioną z tytułu prawa podmiotowego, bez wykorzystania drogi sądowej (por. kom. do art. 344 k.c. [w:], Gniewek E., Kodeks cywilny. Księga druga. Własność i inne prawa rzeczowe. Komentarz, Zakamycze, 2001, źródło: Lex). Jednocześnie, pozwana nie przedstawiła żadnego orzeczenia sądu ani innego organu państwowego powołanego do rozpoznawania tego rodzaju spraw, które by stwierdzało, iż stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Sąd nie uwzględnił również zarzutu pozwanej w przedmiocie wygaśnięcia roszczenia powódki. Jak słusznie pozwana wskazała, przedmiotowe roszczenie o ochronę posiadania wygasa w ciągu roku od naruszenia posiadania. W niniejszej sprawie powódka została pozbawiona możliwości swobodnego korzystania ze zbiornika najwcześniej we wrześniu 2015 r. – po założeniu drugiej kłódki na klapę zbiornika, a już definitywnie w lutym 2016 r., kiedy pozwana definitywnie oświadczyła, iż nie chce udostępnić zbiornika powódce. Z uwagi na powyższe, należało przyjąć, iż wskazany roczny termin na dochodzenie roszczenia z tytułu ochrony posesoryjnej w niniejszej sprawie nie upłynął.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt. 1 sentencji wyroku uwzględniając w całości żądanie pozwu.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o treść przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw

i celowej obrony (koszty procesu). W związku z tym, że strona pozwana przegrała proces, a powódka wniosła o zasądzenie zwrotu przedmiotowych kosztów, na które składała się jedynie kwota 200,00 zł z tytułu opłaty od pozwu, zasadnym było orzec jak w pkt. 2 sentencji wyroku.